

Фикҳ дарслари (134-дарс). Халога кираётганда ўқиладиган дуо (иккинчи мақола)

17:00 / 29.04.2021 4588

1. Қазои ҳожат қилмоқчи бўлган шахс Аллоҳ таолонинг исми ёзилган, шунингдек, малоикалар, «Азийз», «Карим», «Муҳаммад», «Аҳмад»га ўхшаш улуғ исмлар ёзилган нарсаларни ўзи билан бирга олмаслиги керак.

لَا خَدَّ إِذِمَّ لَسَوْ وَهُوَ لَعْلَلِ الْيَصِيْبُ لَنَا كَ: لَأَقُوهُ نَعْلَلِ يَضْرَسَنَ أَنْع
يُذِمُّرَّتْ لَأَوْ دُوَادُ وَبَأَهْ أَوْرُ. هَمَّتْ أَحْ عَزَنَ الْخُلْ لَأ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

°نَمَجَرَخَ إِذَا مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صَبَّ النَّجْلِ أَقْرَبُ لِمَنْ سَنَانَعُ
°هَجَامُنْبَاهَا وَرَ . «يَنَافِعُ وَيَدَالِي نَعَبَهُ دَأْيِدَالَهُ لِدْمَحُ لَ» : لَأَقْرَبُ لِمَنْ سَنَانَعُ

Анас ибн Моликдан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон халодан чиқсалар:

«Алҳамду лиллааҳиллазий азҳаба анний ал-азаа ва аъфаний» – «Мендан озорни кетказган ва поклаган Аллоҳга ҳамд бўлсин», дер эдилар».

Ибн Можа ривоят қилган.

4. Ўтирганда оғирлигини чап оёғига солиб, икки оёғининг орасини кенг қилиб ўтиради. Ўшанда чиқадиган нарса осон чиқади.

°نَأْمَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صَبَّ النَّجْلِ أَوْ سَرَّ أَنْ رَمَأَ : لَأَقْرَبُ لِمَنْ سَنَانَعُ
°يَنَارَبَّ طَلَاهَا وَرَ . «يَنْمُ لِي لِبِصْنَنْ نَأَوْ وَيَرْسُ لِي لَعْلَلُ أَكْ وَتَنَ»

Сууроқа ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизларни чап оёққа суяниб, ўнгини тик тутишга амр қилдилар».

Имом Табароний ривоят қилган.

5. Заруратсиз гапирмайди.

°لَأَقْرَبُ لِمَنْ سَنَانَعُ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صَبَّ النَّجْلِ نَعُ، هُنَّ هَلْ لِي صَرَّ دِي عَسَّ يَبَّ أَنْ
°نِإْفِنَ إِثْدَحَتْ يَ أَمْ وَتَرَوْعُ نَعْنُ نِي فَشَاكَ طِيَّ أَعْلَلِ نَابِرُضَي نَأَلْ جُرْلَ إِجْرَحِي أَل
°دُوَادُوبَاهَا وَرَ . «لَكَ لَدِي لَعْلَلُ تَقُمْ يَلَجَّ وَنَعْلَلِ لَ»

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Икки киши қазои ҳожатни ирода қилиб чиқиб, авратларини очиб гаплашавермасин. Чунки Аллоҳ аза ва жалла бундан ғазабга келади», дедилар».

هُوَ لَعْلَلِ لَصَّيْبٍ لَّانَ أَمْ كَتَّحْ نَمٌ؛ تَلَّاقَ أَهْنَعُ لَلَّيْضَرَ عَشَائِعْنَ
دَمْحًا هَاوِرًا. أَيْعَاقُ الْإِلْبُوبِيِّ نَاكٌ أَمْ، هُوَ وَقَدْ صُرَّتْ أَلْفٌ طَائِعُ الْإِغْلَامِ مُتَيَّتًا
يُسَائِسُ نَلَّأُوِي دَمَّرْتَلَاوُ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Ким сизга «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам тик туриб бавл қилар эдилар», деса, тасдиқламанглар. У зот фақат ўтириб бавл қилар эдилар».

Имом Аҳмад, Термизий ва Насоий ривоят қилишган.

8. Шамол эсаётган тарафга, сувга, қабристонга, йўлга, одамлар дам оладиган жойларга, ердаги ёриқ ва тешиқларга, меваси бор дарахтнинг тагига ва ғул қиладиган жойига бавл қилиб бўлмайди.

9. Қазои ҳожатни қиблага олдини ёки орқасини тўғрилаб қилиб бўлмайди.

إِذَا: لَاقَ مَلَسَوِ هِيَ لَعْلَلِ لَصَّيْبٍ لَّانَ أَيْ رَاصُنَّ الْإِلْبُوبِيِّ أَيْ بَابِ
هَاورًا. «أهْوُرْبَدَّتْ سَتَ الْوَهْلُ بَقُولِ الْإِغْلَامِ مُتَيَّتًا
هَسْمُ خَلَّ

Абу Айюб Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қазои ҳожатга борсангиз, қиблага юзланманг ва унга орқангизни ҳам ўгирманг», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

10. Қазои ҳожат қилаётган шахс осмонга, фаржигга ва ўзидан чиқаётган нарсага назар солмайди. Қўли билан ҳар нарсаларни ушламайди. Ўнгга ва чапга алангламайди, мисвок қилмайди.

(Тамом)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди